

Op weg

Vrede

Inge Laan

Verdun, oktober 2007.

Kent u een van de meest bizarre gebeurtenissen uit de oorlogsgeschiedenis?

In de Eerste Wereldoorlog (u weet wel, de oorlog die van 1914-1918 duurde en alleen al aan het Europese westfront *twalf miljoen doden* heeft gekost) hadden de Duitsers en de Fransen/Belgen/Engelsen zich al na een paar maanden ingegraven in de modder. Van een ouderwetse aanvalsoorlog was het een loopgravenoorlog geworden met alle ellende van dien. De soldaten vielen elkaar om de beurt aan en zo schoof het front iedere keer een paar meter naar het noorden of zuiden op, als het al opschoof...

Op eerste kerstdag 1914 verschenen er ineens bordjes boven de loopgraven: Wij willen niet vechten, en: Gelukkig kerstfeest. Daarna kwamen ook de soldaten zelf uit de loopgraven en er ontstond zowaar een verbroederend samenzijn in het niemandsland! Er werd gevoetbald, foto's van thuis en zelfs adressen voor ná de oorlog werden uitgewisseld! De doden werden gezamenlijk begraven en er werden vieringen gehouden. Dit bestand strekte zich in een aantal uren uit over het *Foto Jan Harryvan* hele westfront en heeft ongeveer tien dagen geduurd. Toen vond de legerleiding het wel voldoende en begon de eerste schotenwisseling weer.

Zo'n gebeurtenis zet mij aan het denken: wie is nu degene die de oorlog wil? Hoe komt het dat achteraf altijd de verschrikkingen van de oorlog naar boven komen, maar als men er middenin zit er toch mee doorgaat? In een oorlog vechten blijkbaar individuele persoonlijkheden die ten diepste de vrede verlangen, maar aangezet kunnen worden te veranderen in een dodelijke machine.

Wat is dan die vrede, de échte vrede, waar komt die vandaan en waar leidt die ons heen? Dat het thema vrede ook voor ons nu een belangrijk thema is, hoor je dagelijks in het nieuws. Dan heb ik het nog niet eens over de verschillende vredesmissies. Is het mogelijk hier in Nederland of zelfs in de kerk de vrede te bereiken?

Ik vind dat moeilijke vragen, misschien omdat ik eigenlijk bang ben voor het harde antwoord. Waar ik gelukkig wel een antwoord op heb, is waar de vrede begint. Die begint met onze eigen relatie met God de Vader en het zien van de verlossing door zijn Zoon Jezus Christus. Wanneer er een verstoring komt in de relatie met Hém, zijn wij uit op het kwade: Kaïn sloeg zijn broer dood nádat zijn relatie met God gebroken was. Wanneer wij dat zien weten wij dat God ons, ondanks dat wij het kwade willen, een vrédige relatie geeft. Van daaruit kunnen wij de vrede doorgeven. Dat dit geen eenmalige kerstvrede is kunt u lezen in de volgende artikelen. Veel om juist in deze tijd over door te denken en te spreken met elkaar.

Ik wens u vredige feestdagen toe en Gods zegen voor het nieuwe jaar.